

Avonturier Kees van der Spek 'Rechtvaardigheid is er bij mij ingeramd'

Journalist en programmamaker Kees van der Spek groeide door het werk van zijn vader op in andere culturen. Zijn avontuurlijke en onderzoekende geest en manier van leven heeft hij te danken aan zijn jeugd. "Als ik te lang op één plek ben, voel ik onrust."

Het avontuurlijke heb ik van mijn ouders. Zij ontmoetten elkaar in Zwitserland, werden verliefd en richtten met andere jongeren een kibboets op in Israël. In een Kevertje vertrokken ze naar het beloofde land en daar ben ik geboren. Superstoer. Niet lang daarna emigreerden ze naar Duitsland waar mijn zusje ter wereld kwam. Na een paar jaar wilde mijn vader weer studeren en keerden we terug naar de roots van mijn ouders: Nederland. Hij haalde zijn doctoraal en werkte als econoom voor het ministerie van Ontwikkelingssamenwerking. Erna lonkte Suriname en het Afrikaanse Burundi. Dat zwerfende bestaan vond ik fan-tás-tisch. Andere mensen, culturen, talen en gewoontes vond ik fascinerend. Nog steeds. Ik maakte makkelijk vrienden en kon ze weer net zo makkelijk gedag zeggen. Op naar het volgende avontuur. Op mijn zeventiende besloten mijn ouders voor langere tijd in Nederland te blijven en ging ik studeren. Vanaf dat moment voelde ik een enorme onrust in mijn lijf. Verre landen bleven mij trekken."

STABIEL THUIS
"Als tegenwicht voor mijn reislust en het avontuur dat ik voor mijn programma's opzoek, houd ik van een stabiele thuisbasis. Ik moet er niet aan denken om zonder Annabelle door het leven te gaan. Ze is mijn ware liefde. Ik ben ook zo'n type dat het nooit uitmaakt, haha. Ook fijn: ik hoef nooit aan haar te twijfelen. Annabelle is mijn rots in de branding. Voor haar had ik eveneens een lange relatie met de moeder van mijn twee oudste zonen. Met Annabelle kreeg ik er nog twee zonen bij. Natuurlijk was het voor haar even wennen, een man met twee kinderen. Zij was 25 en ik 37. Mijn zonen waren al snel gek op haar, en

'Bach is mijn tweede liefde na mijn gezin'

andersom houdt ze zielsveel van hen. Ik was eigenlijk helemaal niet van plan om nog eens te trouwen en meer kinderen te krijgen. Nou, binnen drie maanden was ik om. Ons gezin is gewend aan mijn reislustige bestaan. Ze weten niet beter. Annabelle vindt het ook heerlijk om af en toe het rijk alleen te hebben. Erna zijn we altijd weer blij om elkaar te zien."

RECHTVAARDIGHEIDSGEVOEL
"Ik heb een sterk rechtvaardigheidsgevoel, maar je moet het ook niet overschatten. Ik ben geen misdaadjournalist; ik zie mezelf als avonturier en regisseur. Als je iemand wilt typeren met een sterk rechtvaardigheidsgevoel, dan was het Peter R. de Vries wel, met wie ik jarenlang samenwerkte. Hoewel mijn gereformeerde ouders rechtvaardigheid er ook wel in hebben geramd. Je komt op voor de zwakkeren in de maatschappij. Nadat mijn vader met pensioen ging, deed hij samen met mijn moeder vrijwilligerswerk in vluchtelingenkampen over de hele wereld. En het is een bijbels principe om een tiende van je salaris weg te geven; mijn ouders gaven 15 procent. Ik sta zelf lossen in het geloof, maar ben geen atheïst, ik heb het geloof ook niet helemaal de rug toegekeerd."

TELEVISIE

In de herhaling van het eerste seizoen 'Kees van der Spek: Oplichters in het toerisme' trekt Van der Spek met de camera de wereld in, op zoek naar oplichters, fraudeurs, afpersers en andere criminelen. Vanaf zondag 30 maart 21.30 uur, RTL 5. In het najaar wordt een nieuwe reeks 'Kees van der Spek: Ontmaskert' uitgezonden.

LIEFDE VOOR BACH

"Om rust in mijn hoofd te krijgen in mijn drukke dagelijkse bestaan, draai ik muziek van Bach. Tijdens mijn studententijd raakte ik ermee in aanraking. Het voelde als een bliksemschicht. Vanaf dat moment luister ik iedere dag, meestal in de auto, naar Bach. Muziek van Bach voelt als ultiem geluk, balans, troost, liefde, emotie en de waarheid. Dat klinkt best groot niet? Bij de eerste klanken valt alles op z'n plek in mijn hoofd. Bach is mijn tweede liefde na mijn gezin."

PLEK WAAR JE GEBOREN BENT

"Van het reizen ben ik linkser geworden. Waar je ook leeft, iedereen wil toch hetzelfde: een baan, onderwijs volgen en voorspoed voor de familie. Natuurlijk probeer je dan naar het Westen te komen als je in een uitzichtloos land woont. Het enige waar je niks aan kunt doen, is de plek waar je geboren bent. Alsof wij het recht hebben om te zeggen dat we Nederland

'Van het reizen ben ik linkser geworden'

hebben opgebouwd. Hoezo? Je hebt een baan en probeert leuke dingen te doen met je leven. Dat inzicht heb ik na al die jaren in het buitenland wel gekregen."

"Eén van mijn zonen stapte een paar jaar geleden naar het AZC met de vraag of hij iets kon doen voor de mensen daar. Hij voetbalt nog steeds wekelijks met de asielzoekers om te zorgen dat ze zich welkom voelen in Nederland. Ik ben zó trots op hem. Ik begrijp ook wérkelijk niet dat ze Reinette Klever als minister voor Ontwikkelingshulp hebben gezet. Je zou toch zeggen dat je dan passie hebt voor de doelstelling. Maar nee, er wordt keihard bezuinigd. Een schande." ■